

- na katere ozemlju imata partnerja v času, ko sodišče začne postopek, običajno prebivališče ali, če tega ni;
- na katere ozemlju sta imela partnerja zadnje običajno prebivališče, če eden od njiju še vedno prebiva tam v času, ko sodišče začne postopek ali, če tega ni;
- na katere ozemlju ima tožena stranka v času, ko sodišče začne postopek, običajno prebivališče ali, če tega ni;
- katere skupno državljanstvo imata partnerja v času, ko sodišče začne postopek ali, če tega ni;
- po katere pravo je bila registrirana partnerska skupnost ustanovljena.

Poleg tega so pristojna tudi sodišča v državi članici:

- pred katerimi se tožena stranka spusti v postopek;
- na katere ozemlju so nepremičnine enega ali obeh partnerjev, vendar le za odločanje o teh nepremičninah;
- ki je z zadevo zadostno povezana, če postopka ni mogoče začeti ali izvesti v razumnih okvirih ali če postopek ni mogoč v tretji državi, s katero je zadeva tesno povezana.

Pravo, ki se uporablja. Partnerja lahko kot pravo, ki naj se uporabi, **izbereta** pravo države:

- v kateri imata partnerja ali bodoča partnerja ali eden od njiju v času sklenitve dogovora običajno prebivališče;
- katere državljanstvo ima eden od partnerjev ali bodočih partnerjev v času sklenitve dogovora; ali
- po katerem je bila ustanovljena registrirana partnerska skupnost.

Če partnerja **nista sklenila dogovora o pravu**, ki naj se uporablja, se za premoženjskopravne posledice registriranih partnerskih skupnosti praviloma uporablja pravo države, po katere pravo je bila registrirana partnerska skupnost ustanovljena, ali pravo države, ki institutu registrirane partnerske skupnosti pripisuje premoženjskopravne posledice.

Priznanje in izvršitev. Odločba, ki je izdana v postopku odločanja o premoženjskih razmerjih med partnerjema v eni državi članici, se v drugih državah članicah **samodejno prizna**. Čeprav sodišče ne sme preverjati pravilnosti odločbe, ki je bila izdana v drugi državi članici, lahko **zavrne njeno priznanje**:

- če je to v očitnem nasprotju z javnim redom države članice;
- če se toženelec ni spustil v postopek in mu ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravil obrambo;
- če je nezdržljiva s prej izdano odločbo.

Odločba se lahko izvrši v drugi državi članici, če je razglašena za izvršljivo. Za izvršljivo se razglasi zgolj na podlagi predložitve ustreznih dokumentov. Proti razglasitvi izvršljivosti je mogoče vložiti pritožbo iz razlogov, zaradi katerih je mogoče zavrniti njeno priznanje.

**Spoznaj ureditev, ki ureja premoženje čezmejnih družin!
Izvedi, katero sodišče bo odločalo in katero pravo se bo uporabilo!
Ugotovi, kako uveljaviti sodbo v drugih državah članicah Evropske unije!**

PERSONALIZED SOLUTION IN EUROPEAN FAMILY AND SUCCESSION LAW

Evropska unija je sprejela tri uredbe, ki se nanašajo na premoženjska razmerja v čezmejnih družinah, ter zadevajo premoženje zakoncev, premoženje v registrirani partnerski skupnosti in dedovanje. Z njimi se je EU odzvala na povečano mobilnost družin v EU, njihov namen pa je parom in družinam olajšati upravljanje svojih premoženjskih razmerij. Uredbe niso namenjene poenotenju prava držav članic EU, ampak določajo skupna pravila glede pristojnosti, prava, ki se uporablja, in priznavanja ter izvrševanja odločb, pri čemer ohranjajo nacionalne posebnosti v družinskem in dednem pravu posameznih držav članic. Uredbe se bodo uporabile za premoženjska razmerja čezmejnih družin glede vprašanj vsakodnevnega upravljanja premoženja, njegove delitve v primeru razveze zakonske zveze ali prenehanja registrirane partnerske skupnosti in smrti družinskega člana.

Pomagaj nam zbrati informacije, tako da izpolniš anonimen vprašalnik o čezmejnih parih:

<http://survey2.cs.unicam.it/limesurvey/index.php/584535?lang=sl>

Partnerji v Projektu

Univerza v Ljubljani
Universitas
Labacensis

Scuola
di Alta Formazione Giuridica
CAMERINO

Personalized Solution in European Family and Succession Law
800821-JUST-AG-2017/JUST-JCOO-AG-2017

The content of this leaflet represents the views of the authors only and is their responsibility. The European Commission does not accept any responsibility for the use that may be made of the information it contains.

Spletna stran
euro-family.eu

Kontakt
info@euro-family.eu

Co-funded by the Justice Programme
of the European Union (2014-2020)

Družinsko premoženje v Evropski uniji

**PREBERI IN SPOZNAJ NOVOSTI
UREDTVE V PRAVU EU!
DEDOVANJE
PREMOŽENJE ZAKONCEV
PREMOŽENJE PARTNERJEV V REGISTRIRANI
PARTNERSKI SKUPNOSTI**

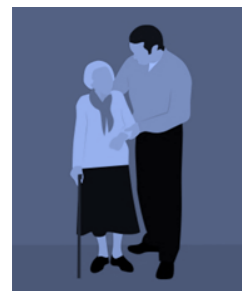
Uredba o dedovanju

Uredba o dedovanju se uporablja v postopkih pred organi držav članic (razen Danske, Irske in Združenega kraljestva), ko ti **odločajo o dedovanju** po osebi, ki je umrla 17. avgusta 2015 ali pozneje. Njen namen je zagotoviti, da o čezmejnem dedovanju odloča en sam organ, ki pri tem uporabi pravo le ene države.

Pristojnost. Skladno s temeljnim pravilom so za odločanje pristojna sodišča države članice, v kateri je imel zapustnik ob smrti **običajno prebivališče**. Kljub temu pa se zainteresirane stranke lahko **dogovorijo**, da je za odločanje v zadevi pristojno sodišče države članice, katere pravo je zapustnik izbral za urejanje dedovanja po njem.

Poleg tega Uredba o dedovanju določa, da so pod posebnimi pogoji pristojna tudi:

- sodišča v državi članici, pred katerimi so se stranke spustile v postopek;
- sodišča v državi članici, v kateri se nahaja zapuščina;
- sodišča v državi članici, ki je z dedovanjem zadostno povezana;
- sodišča v državi članici, v kateri ima običajno prebivališče oseba, ki lahko v postopku poda dedno izjavo;
- sodišča v državi članici, v kateri je bodisi običajno prebivališče strank bodisi premoženje, ali drugo primerno sodišče.

Pravo, ki se uporablja. Skladno s splošnim pravilom se za celotno dedovanje uporablja pravo države, v kateri je imel zapustnik ob smrti **običajno prebivališče**. Kljub temu pa lahko oseba za pravo, ki ureja celotno dedovanje po njej, **izbere** pravo države, katere **državljanstvo** ima ob smrti ali v času izbire prava. Pod določenimi pogoji se lahko uporabi tudi pravo države, s katero je bil **zapustnik ob smrti očitno tesneje povezan**. Pri tem se lahko uporabi pravo katerekoli države, ne le pravo držav članic EU.

Priznanje in izvršitev. Odločba, ki je izdana v zapuščinskem postopku v eni državi članici, se **samodejno prizna** v drugih državah članicah. Čeprav sodišče druge države članice ne sme preverjati pravilnosti odločbe, lahko **priznanje zavrne**:

- če je odločba v očitnem nasprotju z javnim redom države članice;
- če se toženec ni spustil v postopek in mu pisanje o začetku postopka ni bilo vročeno pravočasno in na način, da bi lahko pripravil obrambo;
- je nezdružljiva s prej izdano odločbo.

Če je sodba razglašena za izvršljivo, jo je mogoče **izvršiti** v preostalih državah članicah. Odločba se razglasi za izvršljivo zgolj na podlagi predložitve ustreznih dokumentov, razglasitev izvršljivosti pa se lahko izpodbija s pravnim sredstvom samo iz **razlogov**, zaradi katerih je mogoče zavrniti priznanje.

Evropsko potrdilo o dedovanju. EPD je dokument, ki ga izda organ, pristojen za dedovanje, in katerega vsebina je določena z Uredbo o dedovanju. EPD je namenjen dedičem, voliljojemnikom in izvršiteljem oporoke ali upravljavcem zapuščine, ki morajo v drugi državi članici dokazati svoj status ali uveljavljati svoje pravice. Ko je EPD izdan, je samodejno priznan v vseh državah članicah. Uporaba EPD ni obvezna.

Uredba o premoženjskih razmerjih med zakoncema

Uredba obravnava premoženjske režime v čezmejnih zakonskih zvezah, ki so bile sklenjene 29. januarja 2019 ali pozneje. Uredba se uporablja v postopkih pred organi v državah članicah, ki sodelujejo pri izvajanju Uredbe.

Trenutno pri izvajanju Uredbe sodelujejo naslednje države članice: Avstrija, Belgija, Bolgarija, Ciper, Češka, Finska, Francija, Grčija, Hrvaška, Italija, Luksemburg, Malta, Nemčija, Nizozemska, Portugalska, Slovenija, Španija in Švedska. Preostale države članice se lahko okrepljenemu sodelovanju kadarkoli pridružijo. Namen pridružitve je že sporočila Estonija.

Pristojnost. Včasih je pristojnost v zadevah, ki se nanašajo na premoženjska razmerja med zakoncema, povezana s postopki v drugih zadevah. Če sodišče ene države članice začne postopek v zadevi **dedovanja** po zakonu na podlagi Uredbe o dedovanju, so sodišča te države članice pristojna tudi za odločanje o premoženjskih razmerjih med zakoncema, kadar je to povezano z dedno zadevo. Podobno velja, kadar sodišče države članice začne postopek odločanja o **razvezi, prenehanju**

življenjske skupnosti ali razveljavitvi zakonske zveze na podlagi Uredbe (ES) št. 2201/2003 (Uredba Bruselj II bis). V takem primeru je to sodišče pristojno tudi za odločanje o premoženjskih razmerjih med zakoncema.

V nekaterih primerih se stranki lahko **dogovorita za pristojnost** sodišč države članice, katere pravo se uporabi za odločanje o premoženjskih razmerjih, sodišč države članice, kjer je bila sklenjena zakonska zveza, ali sodišč drugih držav članic. Če se stranki o pristojnosti ne dogovorita, so za odločanje pristojna sodišča:

- države članice, na katere ozemlju imata zakonca v času, ko sodišče začne postopek, običajno prebivališče;
- države članice, na katere ozemlju sta imela zakonca zadnje običajno prebivališče, če eden od zakoncev še vedno prebiva tam, ko sodišče začne postopek;
- države članice, na katere ozemlju ima tožena stranka običajno prebivališče v času, ko sodišče začne postopek;
- države članice, katere skupno državljanstvo imata zakonca v času, ko sodišče začne postopek.

Poleg omenjenih so lahko pristojna tudi sodišča:

- v državi članici, pred katerimi se tožena stranka spusti v postopek;
- v državi članici, na katere ozemlju ležijo nepremičnine enega ali obeh zakoncev, vendar le za odločanje o teh nepremičninah;
- v državi članici, ki je z zadevo zadostno povezana, če postopka ni mogoče začeti ali izvesti v razumnih okvirih, ali če postopek ni mogoč v tretji državi, s katero je zadeva tesno povezana.

Pravo, ki se uporablja. Zakonca lahko kot pravo, ki naj se uporabi, **izbereta** pravo države, v kateri imata oba ali eden od njiju **običajno prebivališče**, ali pravo države, katere **državljanstvo** imata oba ali eden od njiju v času sklenitve dogovora.

Če dogovor o izbiri prava ni bil sklenjen, se uporabi *inter alia*:

- pravo države, v kateri imata zakonca prvo običajno skupno prebivališče po sklenitvi zakonske zveze;

- pravo države, katere skupno državljanstvo imata zakonca v času sklenitve zakonske zveze;
- pravo države, s katero sta oba zakonca v času sklenitve zakonske zveze ob upoštevanju vseh okoliščin najtesneje povezana.

Pravo, ki naj se uporabi na podlagi določb te Uredbe, se uporabi ne glede na to, ali gre za pravo države članice ali ne.

Priznanje in izvršitev. Odločba, ki je izdana v postopku odločanja o premoženjskih razmerjih med zakoncema v eni državi članici, se v drugih državah članicah **samodejno prizna**. Čeprav sodišče ne sme preverjati pravilnosti odločbe, ki je bila izdana v drugi državi članici, lahko **zavrne njeno priznanje**:

- če je to v očitnem nasprotju z javnim redom države članice;
- če se toženec ni spustil v postopek in mu ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravil obrambo;
- če je nezdružljiva s prej izdano odločbo.

Odločba se lahko **izvrši v drugi državi članici**, če je razglašena za izvršljivo. Za izvršljivo se razglasi zgolj na podlagi predložitve ustreznih dokumentov, proti razglasitvi izvršljivosti pa je mogoče vložiti pritožbo iz razlogov, zaradi katerih je mogoče zavrniti njeno priznanje.

Uredba o premoženjskih razmerjih v registrirani partnerski skupnosti

Obravnava vprašanja premoženjskih posledic partnerskih zvez, ki so bile pred pristojnim organom pri Uredbi sodelujoče države članice, registrirane 29. januarja 2019 ali pozneje.

Trenutno pri izvajanju Uredbe sodelujejo naslednje države članice: Avstrija, Belgija, Bolgarija, Ciper, Češka, Finska, Francija, Grčija, Hrvaška, Italija, Luksemburg, Malta, Nemčija, Nizozemska, Portugalska, Slovenija, Španija in Švedska. Preostale države članice se lahko okrepljenemu sodelovanju kadarkoli pridružijo. Namen pridružitve je že sporočila Estonija.

Pristojnost. Glede premoženjskopравnih posledic v registriranih partnerskih skupnostih so nekatere pristojnosti povezane z drugimi postopki. Če tako sodišče države članice začne postopek v zadevi dedovanja po registriranem partnerju na podlagi Uredbe o dedovanju, so sodišča te države pristojna za odločanje o premoženjskopравnih posledicah registrirane partnerske skupnosti, povezanih s to dedno zadevo. Podobno, če sodišče države članice začne

postopek, da bi odločilo o prenehanju ali razveljavitvi registrirane partnerske skupnosti, so sodišča te države pristojna za odločanje o premoženjskopравnih posledicah registrirane partnerske skupnosti, povezanih s prenehanjem ali razveljavitvijo, če se partnerja tako dogovorita.

Partnerja se lahko **dogovorita**, da so za odločanje o premoženjskopравnih posledicah njune registrirane partnerske skupnosti pristojna sodišča države članice, katere pravo se uporablja, ali sodišča države članice, po katere pravo je bila registrirana partnerska skupnost ustanovljena. Za odločanje o premoženjskopравnih posledicah registrirane partnerske skupnosti so pristojna tudi sodišča države članice:

